

A dark, moody scene of a desk with a lamp and an open book. The desk is dark wood, and the lamp is a classic brass desk lamp with a green glass shade. An open book lies on the desk, and a pen is visible next to it. The background is dark and out of focus, suggesting a library or study.

THE SILENCE BEFORE THE BANG

Action without noise.

Ferdinando

WALL STREET: धमाक्यापूर्वीची शांतता

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

प्रत्येक सुरुवात उत्साह निर्माण करते. अज्ञात आपल्याकडे येत नाही; आपणच त्याच्याकडे जातो. ही एक सुंदर भावना आहे. अँड्रेनालिन, डोपामिन आणि त्यांचे सगळे कुटुंब आपल्याला सहज खात्रीने पुढे ढकलतात. छोटे, जिद्दाव्याचे क्षण उरतात, सगळे एकाच हेतूतून जन्मलेले. ते कोणताही ट्रेंड, नमुना किंवा साचा पाळत नाहीत. ते तो निर्माण करतात.

मग येते निकालांची अपेक्षा. ती कृतीचा नैसर्गिक परिणाम आहे. त्याग, कष्ट आणि गुंतवलेला वेळ नेहमीच बदल्यात काहीतरी मागतात असे वाटते. कधी निकाल गोंगाटातून स्वतःची घोषणा करतो: ती जागा जिथे गोष्टींनी दिसणारा परिणाम घडवला आहे. कधी तो शांततेतून येतो: ती जागा जिथे गोष्टींनी परिणाम घडवलेलाच असतो, पण आपल्याला त्याची जाणीव न होऊ देता. ते एकसारखे वाटू शकतात, पण ते तसे नसतात.

गोंगाट आवाज, टीका, शब्द, सामाजिक संकेत, घोषणा आणि प्रदर्शने निर्माण करतो. शांतता त्याच हालचाली घडवते, फक्त आपल्या डोळ्यांपासून दूर. तरीही या दोन जगांमधली समान जमीन बहुधा एकच असते: पैसा. तो अनेक रूपांत दिसतो. एखादी मुलाखत. एखादी जाहिरात. एखादे संमेलन. पण सर्वात ठोस, सर्वात कमी प्रतीकात्मक आणि सर्वात व्यापक रूप म्हणजे बँक ट्रान्सफर. सुख आणि अस्वस्थता दोन्ही निर्माण करू शकणारे, पण जवळजवळ नेहमीच तात्पुरत्या परिणामांसह.

आणि तिथे मी होतो, ऑगस्टमधल्या एका उष्ण आणि दमट संध्याकाळी, झोपायला जायचे आधीच ठरवलेले असताना. त्याऐवजी मी काय केले? मी ताडकन उठलो, टेबलापाशी गेलो, कॉम्प्युटर उघडला आणि हे चिंतन लिहू लागलो. पण का? माझ्याकडे कोणते प्रकल्प, अपेक्षा किंवा महत्वाकांक्षा नाहीत. जे आधीच माझे आहे त्यावर मी जगतो, आणि ते पुरेसे आहे. माझे आयुष्य बदलेल अशी मला अपेक्षा नाही, आणि माझ्या स्वतःच्या अस्तित्वाच्या रंगमंचावरचे दिवे सुरू ठेवल्याबद्दल मी रोज देवाचे आभार मानतो.

मग झाले काय? मी नुकतीच माझ्या वेबसाइटच्या ट्रॅफिकची आकडेवारी पाहिली होती. किती लोकांनी भेट दिली, ते कोणत्या देशांतून आले आणि त्यांनी कोणती पाने पाहिली, हे पाहण्यात एक वेगळाच आनंद असतो. हे सगळे, मी कोणतीही खरेदी शोधत नाही हे माहीत असताना, कारण मी साहित्य न विकण्याचे, त्यातून पैसा न कमावण्याचे ठरवले होते. ते काम Bezos ची मुले आधीच करत होती. ते कधीच माझे नव्हते.

गेल्या काही दिवसांत वेबने 80% घसरण नोंदवली होती. सर्वसाधारण कोसळणे. संभाषणे नाहीत. ईमेल नाहीत. बाहेरची कोणतीही चिन्हे नाहीत. फक्त शांतता उरली होती. अशी शांतता जी बोलत होती आणि एका स्फोटाची घोषणा करत होती. भूकंपांनी मला तो धडा शिकवला होता. आणि निसर्ग क्वचितच चुकतो. पण मला काळजी वाटत नव्हती. मी फक्त हसू आणि विचारांनी भरलेलो होतो, माझ्यासोबत काय घडणार आहे याची जाणीव ठेवून. ती धमाक्यापूर्वीची शांतता होती.

अनेकांसाठी तो कृतीशिवायचा गोंगाट होता. माझ्यासाठी ती गोंगाटाशिवायची कृती होती. मग, पहाटे, कोणीतरी दार ठोठावले. तो कुरिअरवाला नव्हता. ते एक पत्र होते. लाल लाखेने मोहोरबंद केलेले. पाठवणारा साधा होता: DYNAMITE. पण मी ते पाठवणाऱ्याला परत केले. मला फक्त धमाक्याची आशा होती. इतक्याची मी आकांक्षा बाळगत नव्हतो.

Ferdinando